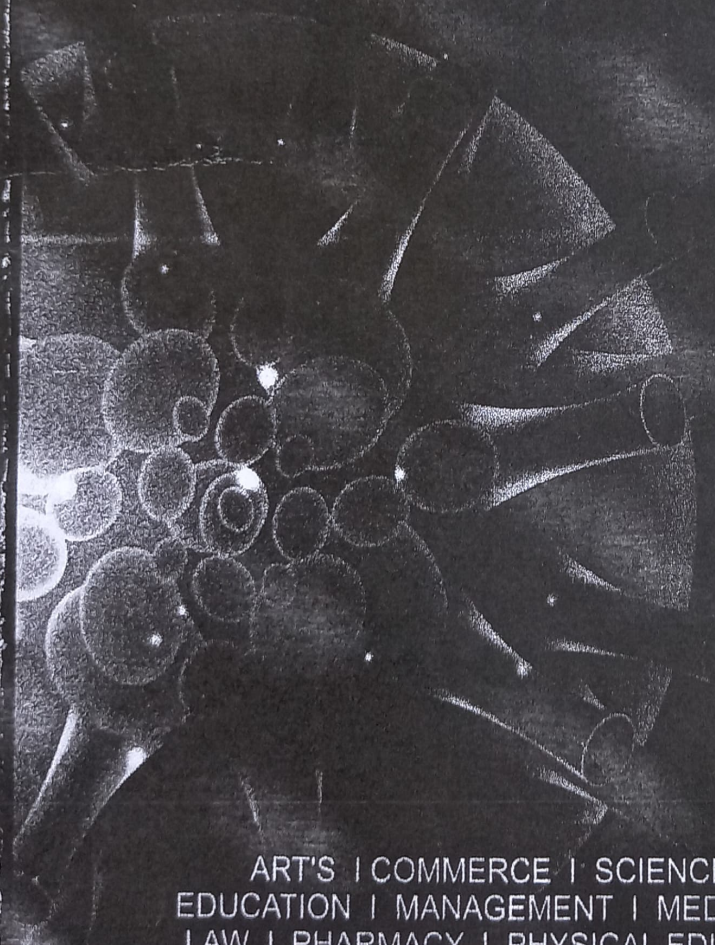

ISSN-2320-4439
RNI No. MAHAUL03008/13/2012-TC

POWER OF KNOWLEDGE

An International Multilingual Quarterly Peer Review Refereed Research Journal
Volume : II Special Issue Oct.2020

ART'S | COMMERCE | SCIENCE | SOCIAL SCIENCE |
EDUCATION | MANAGEMENT | MEDICAL | ENGINEERING & IT |
LAW | PHARMACY | PHYSICAL EDUCATION | AGRICULTURE |
JOURNALISM | MUSIC | LIBRARY SCIENCE |

Editor: **Dr. Sadashiv H. Sarkate**

Email: sarkate.sadashiv@gmail.com
www.powerofknowledge.in

अनुक्रमणिका

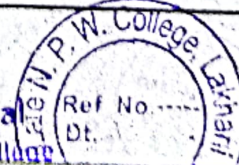
क्र.सं.	प्रकरण	लेखक	पृष्ठ सं.
1	Challenges and transformation in education	Dr. Surekha Sharma	1-2
2	Gandhi, the Proto- feminist: A study with Reference to its validity in Twenty First Century	Prof .Prajakta Raut	3-8
3	Mobile Technology And Its Application For Library Services	Mrs. Deepa Dilip Patil	9-12
4	Time and Narrative: William Faulkner's The sound and the fury	Dr.Kivne Sandipan Tukaram	13-14
5	Histological Studies On Changes In The Basic Protein And Tyrosine Of Digestive Gland Of Lymnea Luteola Infected With Larval Trematodes.	Bhausaheb Shivaji Pagar	15-20
6	Study of Some the Nomedicinal Plants of Osmanabad District used to Cure Diabetes Mellitus.	Ram S. Bajgire	21-24
7	The Effect Of Larval Trematodes On The Glycogen Deposition In The Digestive Gland Of Lymnea Luteola.	Bhausaheb Shivaji Pagar	25-30
8	Women Empowerment Role Of Health & Nutrition	Assist. Prof. Dr. Manisha Pandurang Wanjari	31-34
9	The study of Gender Discrimination in Deborah Ellis's Novel The Breadwinner	Kailas Baburao Giri	35-37
10	Geomorphic Analysis Of A land Facets For Conservation Planning using Remote Sensing Technique	Dr. Ghodke .J.V.	38-46
11	Innovation Technologies and Library services An Scenario	Sarika Bhagwanrao Rengunthwar	47-50
12	Public Health in India: Issues and Challenges	Geeta K. Toravi	51-55
13	"E- Retailing: Challenges And Opportunities In Global Scenario"	Dr. M. S. Waghmare	56-59
14	"A Critical Analysis of Self Help Group in Marathwada Region"	Surekha Bhimrao Wahule	60-63
15	Dalit Literature: The realistic image of voiceless natives	Dr .S. S.Sasane	64-67
16	The Contribution of Annabhau Sathe to Literature	Mr. ManiyarAbdulkadar Rafik	68-70
17	A Correlation between of Academic Achievement and Aggression in Rural and urban Students	Dr. Sunita Madhavrao Watore	71-77
18	Evaluation of course change detection of Aner River (Godhsagon Gully)	Vaishampayan M. R.	78-85
19	Study Of Self-Esteem And Life Satisfaction Among Employed And Un-Employed Men And Women	Dr. Ajit Baburao Chandanshive	86-92
20	महात्मा फुले - आणि कृषिजीवन	प्रा.डॉ.बाळासाहेब गावडे	93-95
21	वरकरी संप्रदायाची पार्श्वभूमी	प्रा.डॉ.जगतबाद एस.पी.	96-98
22	दुकःश्राव्य माध्यमासाठी लोकसाहित्याचे उपयोग	प्रा.डॉ.पोपट सिनारे	99-102

Off. Principal

P.W. College

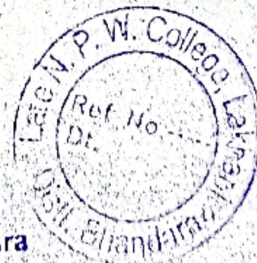
Ref No.

Dt.

23	जागतिकीकरण आणि मराठी कविता	प्रा.डॉ. प्रियदर्शनी वसंतराव देशमुख	103
24	चरित्रात्मक लेखनाच्या प्रेरणा	डॉ. व्ही.एस. केदारी	107
25	भटक्या मसनजोगी समाजाची लोकपरंपरा व संस्कृती : एक अवलोकन	प्रा.डॉ. सुभाष निवृत्ती शेंकडे	112
26	स्त्रीवाद आणि स्त्रीवादी समीक्षा	प्रा. डॉ. विजय रैवतकर	118
27	"वडार समाज": देवता, यात्रा, देव्हारा	डॉ. मनिषा नैसरकर सी.विजयालक्ष्मी विजय देवगोजी	124-125
28	प्र.पि.सरदेशमुख यांची नाटके	प्रा.डॉ.विनोद दे. राठोड	130-131
29	स्त्रीवादी साहित्य	प्रा.रंगेश बलभीम जाधवर	136-137
30	डॉ.विनायक तुमराम यांच्या काव्यातील आदिवासी जिवनचित्रण	डॉ.सुधीर भगत कु.रुपा घोनमोडे	143-144
31	महिलांचे अधिकार आणि समाजाची बंधणे	प्रा. डॉ. प्रमिला डी. भोयर	149-153
32	"डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांचा सामाजिक चळवळी विषयाचा दृष्टीकोन"	प्रा.डॉ.तानाजी लोखंडे	154-157
33	माध्यमिक स्तरावर विद्याभ्यासामध्ये गाभाभूत घटक विकसित करण्यासाठीच्या कृतीकार्यक्रमाच्या परिणामकारकतेचा अभ्यास	भाग्यश्री विलास उबाळे	158-162
34	मानव विकास संकल्पनेचे अध्ययन	डॉ.संतोश तु. कुटे	163-168
35	भारतातील दलित चळवळीत दलित महिलांचे योगदान	प्रा.डॉ.जाधवर बी.डी.	169-173
36	रामतेचा राजा : छत्रपती शिवाजी	डॉ. किरण आगतराव जगदाळे	174-178
37	भारतातील शैक्षणिक पद्धतीचा विकास आणि आजची शैक्षणिक स्थिती : समाजशास्त्रीय अभ्यास	डॉ. कालिदास मारुती भांगे	179-186
38	कोविड - १९ चे भारतीय अर्थव्यवस्थेवरील परिणाम	डॉ.धेंडे डी.आर.	187-194
39	आदिवासी कविता की पडताळ	डॉ.अरविंद कुमार	195-199

Off. Principal
Late. N.P.W. College
Lakhani, Distt. Bhandara

महिलांचे अधिकार आणि समाजाची बंधणे

प्रा. डॉ. प्रमिला डी. भोयर,

(सहा. प्राध्यापक) इतिहास विभाग प्रमुख

स्व.निर्धन पाटील वाघाये कला वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय,

लाखनी, जि.भंडारा

आज अनेक क्षेत्रात स्त्रिया पुरुषांच्या खांदयाला खांदा लावून कार्य करीत आहेत. अनेक क्षेत्रात पुरुषांच्या बरोबरीने धाडसी पाऊल टाकत आहेत. असे असले तरीही समाजातील हसंख्य स्त्रियांची हुंडाबळी, बालविवाह, भ्रूणहत्या, बलात्काराचे वाढते प्रमाण, दरहजारी स्त्री-पुरुष प्रमाणात वाढत जाणारी विषमता यासारख्या समस्यांतून सुटका झालेली नाही. अजूनही प्रत्यक्षजीवन जगतांना समाजात स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीने स्थान मिळालेले नाही. समाजात स्त्री-पुरुष समानता प्रस्थापित झालेली नाही.

आधुनिक कालखंडात भारतात ब्रिटिशांनी राबविलेली धोरणे व केलेल्या सुधारणांचे भारतीय समाज व पर्यायाने भारतीय स्त्रिजीवनावर परिणाम घडून आले. पाश्चात्य प्रभावामुळे ब्रिटिशांच्या सतीबंदी, स्त्रिशिक्षण, स्त्रियांचा वारसा हक्क, विधवा पुनर्विवाह यासारख्या अनेक कायद्यांमुळे स्त्रिजीवनाकडे बघण्याच्या दृष्टीकोनात बदल घडून आला. स्त्रिशिक्षण, निश्चित प्रथांचे निर्मुलन व स्त्रिजीवन सुधारण्यासाठी समाजसुधारकांचे प्रयत्न यातून स्त्री-पुरुष समानतेचा विचार रुजू लागला आणि स्त्रियांना देखील मानवी वागणूक देणे, त्यांच्या अंगी असलेल्या गुणांचा व कर्तृत्वाचा आदर करण्याची भावना दृढ होऊ लागली. या दृष्टीने ज्ञानमोहन रॉय, ईश्वरचंद्र विद्यासागर, बाळशास्त्री जांभेकर, महात्मा फुले, स्वामी दयानंद सरस्वती, रा.धो.कर्वे, सावित्रीबाई फुले, पंडीता रमाबाई, रमाबाई रानडे, ताराबाई शिंदे इत्यादींचे कार्य अत्यंत महत्त्वपूर्ण होय.

स्वातंत्र्योत्तर काळात स्त्रियांच्या कार्यक्षेत्र वाढ झाली. स्त्री-पुरुष समानतेची कल्पना घाढीस लागली. त्यांच्या समस्या सार्वजनिकरित्या मांडल्या जाऊ लागल्या. स्त्रिमुक्त चळवळींनी थोर घरला. अनेक क्षेत्रात पुरुषांप्रमाणे कार्य करण्याची संधी मिळाली. महिला सबलीकरणाचे प्रयत्न मोठ्या जोमाने करण्यास सुरुवात झाली. आज २१ व्या शतकातही भारतीय स्त्रियांनी समाज जीवनाच्या सर्वच क्षेत्रात आपले कर्तृत्व सिद्ध केलेले आहे. इंदिरा गांधी, प्रतिभाताई पाटील, कल्पना चावला, किरण बेदी, लता मंगेशकर, साधनाताई आमटे, मेधा पाटकर अशा एक ना अनेक स्त्रियांनी वेगवेगळ्या क्षेत्रात आपल्या कार्यकर्तृत्वाचा ठसा उमटविलेला आहे.

असे असतांना आजही अनेक पक्ष, पुढारी व सनातनी लोक हे जातीभेद व धर्मभेद आढळविण्याचे कार्य करीत आहेत. त्यांच्याद्वारे अशा थोर सुधारकांच्या विचारांचा स्वतःच्या वार्थाकरीता उपयोग केल्याचे पदोपदी आढळून येते. सनातनीवशत्ती व पुरुषी अहंकारातून प्रत्यक्ष जीवनात स्त्री-पुरुष समानता नाकारण्यात येते. एकीकडे भारतीय स्त्री अंतराळात वेश करून मुक्त संचार करीत आहे. तर दुसरीकडे आजही पृथ्वीवरील देवदेवतांच्या शक्ति करीता आसुसलेल्या स्त्रियांना मंदिर आणि दर्ग्यांमध्ये प्रवेश नाकरल्या जाते हे वास्तव दिसून येते आहे.

आजसुद्धा स्त्रियांना निर्भयपणे वावरता येत नाही. अजूनही स्त्रियांच्या मनात भयग्रस्तपणा पाणवतो. दिल्लीसारखी 'निर्भया'च्या प्रकरणाची धास्ती घेत-घेतच स्वातंत्र्याचा उपभोग घेऊन गेला लागत आहे. म्हणूनच स्त्रियांच्या बाबत "सातच्या आत घरात" असे काहिसे चित्र

बघायला मिळते. तात्पर्य अजूनही भारतीय समाजात खऱ्या अर्थाने स्त्रि-पुरुष समानता प्रस्थापीत होऊ शकली नाही. स्त्रियांचा दर्जा कनिष्ठ असल्याचे पदोपदी दिसून येते.

स्त्रि-पुरुष समानतेवर आपण खूपवेळा विचार करतो. कायदयांनी स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीने स्थान दिलेले आहे पण समाजांनी दिले का? हा एक मोठा प्रश्न पडतो. समाजांनी कशाला घरच्यांनी स्त्रियांना-पुरुषांच्या बरोबरीने स्थान दिले का? हाही एक वादाचा विषय आहे. कायदयांनी जरी स्त्रि-पुरुष समानता मिळाली असली तरी जोपर्यंत कायदयांनी समाजाचे पाठबळ मिळत नाही तोपर्यंत कायदा पूर्णपणे अंमलात येत नाही. उदा. १९६० च्या कायदांनी हुंडा घेणे आणि देणे गुन्हा आहे तरीपण समाजात ही प्रथा चालू आहे. हुंड्यासाठी मुलीला ठार मारले, आत्महत्या केली, जाळले असे आपण रोज वर्तमान पत्रात वाचतो. जो पर्यंत समाज हे स्विकारत नाही की, हुंडा देणे हे चुकीचे आहे तो पर्यंत ते बदल होणार नाही. एखादया मुलाच्या वडीलांना हुंडा दिला नाही तर दुसरा व्यक्ती तयार होतो त्यामुळे हया वाईट प्रथा बंद होत नाहीत.

एखादी मुलगी लग्नहोवून पतिच्या घरी जेव्हा ती राहायला येते तेव्हा तीने काय राहायला पाहिजे? घरातील चाली-रीती, प्रथा-परंपरा काय आहेत? हया नीट समजून घ्याव्या लागतात. तीने घरी काय वापरायचे व काय वापरू नये हे घरची मंडळी किंवा पुरुषवर्ग ठरवते. कपडे मुलीला घालायचे परंतु ठरवणारे मात्र घरची वडीलधारी मंडळी. एक कुटूंबात आई-वडिल, मुलगा आणि मुलगी असा कुटूंब असेल तर बाबा बाहेर जातांनी बाहेर जावून येते अस सांगतात पण जावू का? अस विचारत नाही मात्र आईला बाहेर जाऊन असेल तर ती विचारूनच जाते जातांनी आणि येतांनी तीची वेळ ठरलेली असते. थोडा वेळ जरी झाला तरी कुठे गेली होती हा प्रश्न पुढे येतो.

मुलगी जन्माला येते तेव्हापासूनच आपण तीला सांगतो की, तु मुलगी आहेस तुला मुलीसारखे केश वाढवणे, कान -नाक टोचणे, सकाळी लवकर उठून भांडे घासणे, घरकाम करणे इ. काम मुलगी करते पण आपण मुलाला हेच काम का? सांगत नाहीत. यावेळी कुठे गेली समानता. आई सकाळी उठून संगळ्यांसाठी नाश्ता तयार करते आणि टेबलवर लावते तेव्हा सगळे बसून खातात आणि आई मात्र वाढते परंतु तीला आमच्यासोबत बसून तु नाश्ता कर असे मात्र कोणीच म्हणत नाहीत. जेवण करतांना सुध्दा संगळ्यांचे जेवण झाल्यावरच जेवण करते. आईला आपली पसंत नसते असे म्हटले तरी चालेल कारण ती आपल्यापेक्षा घरच्या इतर मंडळींचाच जास्त विचार करते. स्त्रिया पैसे कमावणाऱ्या असल्या तरी त्या मर्जीप्रमाणे पैसे खर्च न करता सांभाळून किंवा पतीला विचारूनच पैसे खर्च करतात. एखादी वस्तू घ्यायची असेल किंवा घर प्लॉट घ्यायचा असेल तर आधी पतीला विचारून लागते.

मुली जेव्हा घराबाहेर जातात तेव्हा त्यांना सांगितले जाते की, ७ वाजेपर्यंत घरी पोहचलच पाहिजे परंतु हि बंधने मात्र मुलांसाठी का नाही. मुलगा मात्र १० वाजता नंतरही घरी आला तरी चालतो. परंतु मुली ऐवजी मुलांना ७ वाजता घरी येण्यास सांगितले तर मुली रात्री उशीरा घरी येत असतांना मुलांची भिती राहणार नाही व मुली निर्भयपणे बाहेर फिरू शकतील आणि निर्भयासारखे प्रकरण घडणार नाहीत.

कायदयांनी स्त्रियांना अनेक अधिकार दिले आहेत. आणि स्त्रियांसाठी कायदेही बनले परंतु स्त्रिया कायदयांचा वापर किमी प्रमाणात करतात आपण दररोज वर्तमानपत्रात स्त्रियांबद्दल होणाऱ्या अन्यायाच्या बातम्या वाचतो पण किती? स्त्रिया कायदयांचा आधार घेतात आणि

एखादी स्त्रि :
महण्याआधिच
अधी समाजाच
सगळे ओलांड
याय मिळाल

स्त्रियां
समजा एखादी
करावा लागतो
येत नाही. मी
पुरुषांच्या तुल
स्त्रिया दिसता
मुलांच्या शिध
केल्या जाते.
केल्या जात
आई

वडिलांनाच
गोष्ट करायच
कारणांनी घर
आई वडिलां
करण्यात आ
मुलगी परया
पैशाचा उप
संपत्तीचा व
समाजही ती
सांगितल्या
तुझ्या सास
झाला तरी
दिलासा दय
त्यामुळे मु
पाहिजेत ते
लिंगभेद :

लिंग
वागनूक द
कोणत्याच
समाजाची

मुल
त्याला भोव
असणे आ
स्त्रियांमधी
स्त्रि

स्त्री कोर्टात गेली तरी तिला किती न्याय मिळतो किंवा ती कोर्टातील पायरी ज्याआधिच दबावामुळे किंवा माहेरच्या मंडळींच्या इज्जतीसाठी तर कधी मुलांसाठी तर ती समाजाच्या लाजेसाठी कोर्टात जाण्याऐवजी घरीच घुटमळत राहते. काही खटले हे ठे ओलांडून गेले तरी आर्थिक अडचणीमुळे मध्येच थांबवावे लागतात. एखाद्या स्त्रिला य मिळाला तरी किती पुरुषांना सजा होते.

स्त्रियांचे घराबाहेर निघून काम करण्याचे प्रमाण पुरुषांपेक्षा कमी असल्याचे दिसते. एखादी स्त्री जॉब करत असेल तर, ऑफीसमध्ये तीला प्रत्येकवेळी पुरुषाचा सामना वा लागतो. तीला मिळालेले प्रमोशन ती घरातील अडचणीमुळे किंवा जाण्या-येण्यामुळे नाही. मी ज्या जागी आहे तीथच खुश आहे असे म्हणते. मोठ-मोठ्या पदावर सुद्धा षांच्या तुलनेत स्त्रियांचे प्रमाण कमीच आहे. राजकीय क्षेत्रात सुद्धा बोटवर मोजण्याएवढ्याच त्या दिसतात. मुलगा आणि मुलगी शिक्षण घेत असतील तर आईवडीलही मुलीपेक्षा णांच्या शिक्षणावर जास्त खर्च करतात आणि मुलगी परकीय धन म्हणून तिच्याकडे दुर्लक्ष त्या जाते. वस्तु/सामानासारखे मुलीकडे बघीतले जाते. तिच्या शिक्षणावर विशेष खर्च त्या जात नाही.

आई - वडिल आणि मुल मिळून कुटूंब तयार होतो. परंतु घरचा प्रमुख म्हणून डेलांनाच मान दिल्या जाते. आईला मात्र दुय्यमच स्थान असतो. घरात एखादी कोणती ट करायची असेल तर आधि वडीलांची परवानगी घ्यावी लागते. कोणत्या-ना कोणत्या रणांची घरातील स्त्रियांना दुय्यम स्थान दिले जाते. घरात मुलगा आणि मुलगी असेल तर ई डेलांच्या संपत्तीवर दोघांचाही सारखाच अधिकार असावा अशा प्रकारचा कायदा ण्यात आला परंतु आई-वडिल किंवा भाऊसुद्धा मुलीला संपत्तीचा वाटा देत नाही. तु णी पराया धन म्हणून तिला जन्मतःच सांगितल्या जाते. लग्नानंतर नौकरी लागली तर त्या णाचा उपयोग आम्हाला होणार नाही असे त्यांचे मत असते. आणि एखादी मुलगी णाची वाटा मागण्यासाठी जर कोर्टात गेली तर तीच्यासोबत संबंध तोडल्या जाते व णाही तीला चांगला मानत नाही. परंतु यात तीची काहीच चूक नसते. मुलीला जन्मतःच गितल्या जाते किंवा 'लग्न करतेवेळी सांगितल्या जाते कि माहेरून तुझी बिदाई आणि या सासरवून अस्थी उठेल' त्यातुन तिला हेच सांगितले जाते की सासरी कितीही त्रास ला तरी तु तीथेच राहा पण माहेरी परत येवु नकोस. अशा वेळी माहेरच्या मंडळींनी त्रासा दयायला पाहीजे परंतु तसे न करता उलट त्याच परिस्थितीत राहायला सांगतात. मुळे मुली आत्महत्या करतात. हे सर्व थांबविण्यासाठी काही उपाययोजना करायला शिजेत ते खालीलप्रमाणे.....

गभेद :-

लिंगचाचणी करून मुलगा-मुलगी असा भेद भाव करू नये सर्वांना समानतेची णूक दयावी, आणि समाजाला शिक्षण देवून व मुलीचे महत्त्व पटवून देवून मुलगी णत्याच बाबतीत कमी नाही हे पटवून दयावे.

गामी बंधणे :-

मुलगी आहे म्हणून तीच्यावर समाजांनी बंधणे लादायची व मुलगा आहे म्हणून ला मोकळा सोडायचा यामुळेच गुन्हे घडतात. हे थांबविण्यासाठी समाजाची बंधणे दोघांवरही णणे आवश्यक आहे.

यांमधील शक्ती :-

स्त्रिला अबला म्हटलं जाते परंतु ती अंबला नसते ती आपल्या आतील शक्तीला

जागवत नाही. तीच्या आतील स्त्रि-शक्ती बाहेर आली तर ती काहीही करू शकते. परिवर्तनही करू शकते. स्वतःचे रक्षणही करू शकते.

गरीबी :-

माणसांना वाईट सवय लावत असेल तर गरीबी. गरीबीमुळे माणूस काहीही करू शकत नाही. गरीब घरच्या मुली शान-शौकतीने जगण्यासाठी आणि दोन पैसे मिळवण्यासाठी व्यवसायासारखे व्यवसायही करतात. त्यामुळे गरीबी दूर करणे आवश्यक आहे.

सुरक्षितता :-

मुली घरून बाहेर पडतात तेव्हा त्यांना फार सावध राहावे लागते. बरीच मुले मुली छेळखाणी करतात अशा वेळी मुलींनी गुपणी जावून मुलांना सबक शिकवायला म्हणजे मुलांची हिंमत होणार नाही. तसेच आत्मसंरक्षणासाठी कराटे प्रशिक्षण घ्यायला जेणेकरून एकटी मुलगी अनेक मुलांना सांभाळू शकेल.

समाजातील बदल :-

मुला-मुलीमधील भेदभाव त्यांच्यावरची बंधणे, संपत्तीमधील वाटा, पेहराव, बघण्याचा दृष्टीकोण ह्या सर्व गोष्टीकडे बघण्याचा समाजानी दृष्टीकोण बदलविला मुलीच्या लग्नाचे वय :-

मुलीच्या लग्नाचे वय वाढविले पाहिजे. कळीचे फुल होण्यापूर्वीच आपण लग्न करून तीच्यावर कुटूंबाची जबाबदारी सोपवतो. म्हणजेच वयानी व बुद्धीनी होण्यापूर्वीच आपण घर संसाराची जिम्मेदारी सोपविली. त्यामुळे तीची प्रगती खुंटते पुढील शिक्षण घेण्याऐवजी मुल सांभाळण्यातच वेळ घालवतो. त्यामुळेही तीला दुय्यम मिळते म्हणून शिक्षण पूर्ण घेतल्यानंतरच मुलीचे लग्न करायला पाहिजे.

निष्कर्ष :-

एकंदरीत अजूनही स्त्रि मुक्तीचा बराच पल्ला गाठावयाचा बाकी आहे. ग्रामीण आदिवासी स्त्रिया तसेच मुलींमध्ये स्वतःच्या पायावर उभे राहण्याची ताकद निर्माण करण्या गरज आहे. सोबतच अनष्टि पारंपारीक रूढीप्रथा यातूनही स्त्रिजीवन मुक्त करण्याची आहे. कारण आजही आपल्या देशात मुलीला जन्मास येण्यापूर्वीपासूनच संघर्ष लागतो. तर पुढे तो तिच्या अस्तित्वाचा झगडा बनतो. अशा स्थितीत पुरुषांच्या बरोबर पाऊले टाकत तिला समृद्ध राष्ट्राच्या उभारणीत सहभागी व्हावयाचे आहे. उज्वल भविष्य नजर ठेवत स्वप्नपूर्तीकडे तिचे पाऊल अधिक आत्मविश्वासाने पडेल यात शंका जगज्जेता नेपोलियन बोनापार्ट म्हणतो की - "मुझे एक योग्य माता दो, मैं तुम्हें एक राष्ट्र दूंगा!" निश्चितच एवढी क्षमता स्त्रिमध्ये आहे. आता प्रश्न आहे संधी मिळण्याचा आणि मिळणाऱ्या संधीचे सोने करण्याचा.

पूर्वापार चालत आलेल्या प्रथेप्रमाणेच आजही मुलीला घरात कुटूंबात आणि समाज सुध्दा दुय्यम स्थान दिले जाते. स्त्रियांना निर्णय घेण्याऐवजी बुद्धी नसते असे समजल्या संपत्तीवर मुलाप्रमाणे तीचा वाटा नसतो. मुलगी जन्माला आली असेल तर आईलाच ठरवून पती मुलासाठी दुसरी पत्नी करतो. घरातील स्वयंपाक, धुणी-भांडी करण्याचे काम स्त्रिचे आहे असा ठरवून देणारा समाज एकंदरीत स्त्रि ही मुलपैदा करणारी, घरकाम करणारी आणि पैसे कमवणारी मशिनच, तीला काही भावना नसतात अस समजल्या जाते आणि तिच्या भावनांचा विचारही केल्या जात नाही. परंतु स्त्रि ही जागृत झाली तर सर्व जग हलवू शकते हे समाज मात्र विसरत आहे.

घरात काही विपरीत घडल तर त्याचे खापर स्त्रिच्या माती फोडले जाते, मुली

नाही तर, स्त्रिचाच दोष समजल्या जाते. पतीच्या कामात नुकसान झाले तर, स्त्रिला समजल्या जाते; अकाली पतीचे निधन झाले तर स्त्रिलाच जबाबदार धरून समाज यावर अन्याय करतो पण पत्नीचा मृत्यु झाल्यास पतीला का दोषी ठरवत नाही? घटस्फोट यास मुलीचाच दोष दाखविल्या जातो. म्हणजेच सर्व वाईट गोष्टी व गुन्ह्यांना स्त्रिलाच बदार धरल्या जाते.

य :-

स्त्रि ही घरकाम करणारी, कामवाली नसुन ती एक जिवंत जितीजागती भावना लेली मानव प्राणी आहे असे समाजांनी समजायला पाहिजे. स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीने न द्यायला पाहिजे आणि ते आपल्या घरापासून सुरू करायला हवे. मुलींबरोबर मुलांनाही नम करायला शिकवायलास पाहिजे. मुलींना मुलांप्रमाणेच उच्चशिक्षण देवून मोठ्या वी नौकरी करण्यास प्रोत्साहन दिले पाहिजे. स्त्रियांच्या इच्छेचा सन्मान केला पाहिजे तरच मांची समाजाची आणि देशाची प्रगती होईल.

म ग्रंथ सूची :-

कीर धनंजय, स.ग. मालशे संपा : महात्मा फुले समग्र वाङ्मय, तृ.आ. १९८८, संपादकाचे निवेदन

कुलकर्णी अ.रा. - महात्मा ज्योतीराव फुले, सामाजिक आणि शैक्षणिक कार्य डायमंड पब्लिकेशन्स प्रथम आवृत्ती जुलै-२००८

प्युलर प्रकाशन मुंबई, चौथी आवृत्ती १९९२.

लांजेवार डॉ. ज्योती - भारतीय समाज आणि स्त्री, सुगावा प्रकाशन पुणे ३०, प्रथमावृत्ती २८ मार्च २००५.

नरके हरी संपा : महात्मा फुले साहित्य आणि चळवळ, महाराष्ट्र शासन मुंबई, प्र.आ. २००६

फडके य.दी. संपा : म.फुले समग्र वाङ्मय-सार्वजनिक सत्यधर्म पुस्तक, १९९१

फडके य.दी. संपा : म.फुले समग्र वाङ्मय, महाराष्ट्र राज्य साहित्य आणि संस्कृती मंडळ मुंबई, च.आ १९९१

माळी मा.गो. - क्रांती ज्योती : सावित्रीबाई ज्योतीराव फुले, आशा प्रकाशन गारगोटी, तिसरी आवृत्ती १९८१.

रानडे शांता - सावित्रीबाई ज्योतीबा फुले, जीवन कार्य, लोकसाहित्य प्रकाशन औरंगाबाद, आवृत्ती १९९८.

साने गीता : भारतीय स्त्री जीवन, मौज प्रकाशन मुंबई, दु.आ. १९९७

यशदा - यशमथन अंक १ ला, जानेवारी-मार्च २०१४ (त्रैमासिक), यशवंतराव चव्हाण विकास प्रशासन प्रबोधिनी (यशदा पूणे)

